

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10 9901-09-21 וייב בע"מ נ' טריוסופט בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט יאיר דלוגין

התובעת: 10 וייב בע"מ
ע"י עו"ד נח טימיאנקר

נגד

הנתבעים: 1. טריוסופט בע"מ
2. יורי טראיניס
ע"י עו"ד מיכאל וקנין, עו"ד עידן ארביב ועו"ד כוכבה
אוחנה

פסק דין

מדובר בתביעה כספית, בסך של 2,233,048 ₪, להשבת כספים ששילמה התובעת לנתבעת, בגין פיתוח מערכת מקוונת אינטרנטית בנושא עמלות תיווך מעסקאות נדל"ן וכן לקבלת פיצוי עקב נזקים שנגרמו לתובעת בשל אי הספקת המערכת.

רקע

1. התובעת מעידה על עצמה כי הנה חברת הזנק בתחום הנדל"ן, שנוסדה ביום 18.2.18 ואשר ביקשה מהנתבעת לפתח עבורה מערכת המיועדת לספק פלטפורמה של רשת חברתית ליישום מקוון של שיטת 10WAVE, המאפשרת לכל אדם, ללא רקע בנדל"ן, דרך האינטרנט, לייצר הכנסות מחלוקת עמלות תיווך מעסקאות נדל"ן.
2. התובעת הוקמה על ידי מר חיים מרקוביץ ואשתו סבטלנה, מר רן עצמון ואשתו מיטל ומר צבי ברגר (להלן: "היזמים").
3. הנתבעת מעידה על עצמה כי הנה חברה העוסקת במתן פתרונות טכנולוגיים ובפיתוח מערכות. הנתבע, יורי טראיניס, הוא אחד מבעלי המניות בנתבעת ומשמש כמנכ"ל שלה.
4. הצדדים חלוקים לגבי השאלה, האם ההסכם ביניהם נחתם ביום 12.3.18 או ביום 12.4.18, אולם כך או אחרת, אין חולק כי נחתם הסכם אחד בין הצדדים, שעיקריו כי הנתבעת תפתח עבור התובעת את המערכת ותספק אותה עד חודש יוני 2018. מנגד התחייבה התובעת לשתף פעולה בכל הנדרש מהצד שלה להספקת אפיון של תכונות המערכת המבוקשת והתחייבה לשלם עבור המערכת 337,924 ₪ כולל מע"מ (ראה לויז זמנים ותשלומים נספח C להסכם).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10 9901-09-21 וייב בע"מ נ' טריוסופט בע"מ ואח'

5. השתלשלות העניינים מחתימת ההסכם ועד הגשת התביעה הייתה ארוכה. השורה התחתונה שלה הייתה כי לאחר שהמערכת נמסרה להרצה ראשונית לתובעים בחודש יוני 2018, התגלעו חילוקי דעות בין הצדדים.
6. לאחר תקופה של ניסיונות לגשר על הפערים, התובעים בסופו של דבר ניתקו מגע וטענו כי המערכת לא סופקה כלל ונוצר כישלון תמורה מלא ובעקבות כך אף הודיעו לנתבעת בסופו של דבר על ביטול ההסכם.
7. הנתבעים מנגד טענו כי סיפקו את כל מה שהתחייבו לספק וכי התובעים לא שיתפו פעולה לצורך מתן מענה מצד הנתבעת להערות מסוימות של התובעים בקשר למערכת.
8. כתוצאה מכך, התובעים הגישו בחודש ספטמבר 2019 את התביעה הנוכחית, בה עתרו להשבת מה ששילמו עבור המערכת, בסך של 354,035 ₪ וכן עתרו לפיצויי קיום בסך של 1,730,454 ₪ עבור אובדן ההכנסות הצפויות מהמערכת לו סופקה וכן עתרו ל-100,000 ₪ נוספים בגין הפרת חובת תם הלב וכן עוד 100,000 ₪ בגין הפרת זכויות יוצרים ובסה"כ, לצרכי אגרה, 2,233,048 ₪. הנתבעים בכתב הגנתם הכחישו את טענות התובעים וטענו כאמור כי עמדו בחוזה.
9. הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשיים וכן חוות דעת של מומחים. בית המשפט מינה את המומחה יובל פרלמן שהגיש חוות דעת.
10. המומחה נחקר וגם העדים מטעם התובעים (הגב' סבטלנה מרקוביץ, רן עצמון, זהבה איילון וחיים מרקוביץ) ומטעם הנתבעים (יורי טראנס). סיכומים הוגשו בכתב.

דין

11. בפרק הסיכום של חוות הדעת של המומחה מטעם בית המשפט נכתבו הדברים הבאים:
 36. כבוד השופט ביקש ממני לספק "שרות תחתונה". איני יודע ואין בהכשרתי לקבוע מי מהצדדים צודק. אך אסכם בקצרה את הליקויים שניסיוני מאפשר לי לזהות שהתגלו מצד כל אחד מהצדדים בפרויקט הנידון מנקודת מבטי.
 37. ליקויים מצד הנתבעת:
 - A. הנתבעת התחייבה בחוזה לספק "בדיקת יחידה" שלא סופקו.
 - B. הבדיקות של ממשק המשתמש לא היו מקיפות מספיק.
 - C. הקוד הכיל ליקויים ברורים.
 - D. הנתבעת התחייבה לספק מסמך UAT שלא סופק. יש להבהיר ש"דו"ח באגים" שנכתב במשותף על ידם ועל ידי הלקוח הוא אינו מסמך UAT.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10 9901-09-21 וייב בע"מ נ' טריוסופט בע"מ ואח'

- E. מעולם לא סופק אפיון מקיף של המערכת ולעניות דעתי הנספח לחוזה אינו מקיף מספיק. הדבר הוביל לוויכוחים רבים וחוסר בהירות של שני הצדדים (וגם שלי) בקשר למה המוצר אמור לכלול ולדעתי דן את הפרויקט לכישלון עוד בשלב חתימת החוזה. על הנתבעת שמתיימרת להיות חברת פיתוח מנוסה לדעת לדרוש או לכתוב בעצמה אפיון כזה ולא להתחיל עבודה, כל שכן לספק הצעת מחיר, לפני שכל הנקודות סוכמו.
- F. הבחירה במתודולוגיית AGILE לניהול הפרויקט הייתה שגויה לדעתי.
- G. הנתבעת נתנה לתובעת גישה למערכת עם תקלות רבות, חלקן קלות מאוד לזיהוי ונראות כאילו לא עברו את הבדיקות הבסיסיות ביותר ("בדיקות שפיות") של בודק תוכנה בסוף כל "ספרינט" פיתוח, תוך הפרה לכאורה של סעיף 3 לחוזה.
- H. הנתבעת לא סיפקה גיבה חיצונית לשרותי צד ג'.
- I. הנתבעת לא התייחסה בצורה מספקת לבעיות הביצועים הקשורים בתמונות עליהן דיברה התובעת.
38. ליקויים מצד תובעת:
- A. התובעת לא סיפקה אפיון כנדרש על פי סעיף 2 לחוזה.
- B. התובעת השתהתה כמויות לא סבירות של זמן במענה לשאלות שהיא קיבלה מהנתבעת חלקן לא נענו כלל.
- C. התעלמות מ"הוראת יצרן" – הנתבעת העלתה את המערכת וסיפקה לתובעת גישה לצורך "הרגשת המערכת" ובדיקות. התובעת התבקשה במפורש לא לרשום לקוחות אמיתיים למערכת והתעלמה מבקשה זו תוך גרימת קשיים מהותיים לנתבעת לבצע עבודתה. לעניות דעתי הלא מקצועית, זאת הפעולה שגרמה ליחסים בין הצדדים להיעכר מכיוון שהתובעת החלה לספוק נזקים כתוצאה מתקלות שעוד לא תוקנו במערכת מצד אחד בזמן שהנתבעת ספקה נזקים כתוצאה מסיבוך הליך הפיתוח שלהם מצד שני.
- D. התובעת לא ענתה כראוי ובזמן סביר לתשובת הנתבעת באשר ל"מייל 54 הבאגים".
39. בנוסף לדברים האמורים, חשוב לציין שהתרשמתי שלמרות ליקויים רבים, הנתבעת אכן התראתה לאורך כל הדרך נכונות לסיים את הפרויקט על הצד הטוב ביותר. טענות מצד התובעת זכו למענה, ה"אפיון", פורש באופן מרחיב ונראה היה שעד אוקטובר 2018 הפרויקט אכן התקדם, כאשר בשלב זה התובעת פנתה לקווים משפטיים. אני סבור שאם התובעת הייתה מתאזרת בסבלנות בסופו של דבר היא הייתה מקבלת מערכת לשביעות רצונה.
40. לסיום, אני סבור שהיו ליקויים חמורים משני הצדדים בעת ביצוע פרויקט זה. הנתבעת הראתה חוסר מקצועיות בנקודות רבות, ניהלה את הפרויקט בצורה בעייתית בלשון המעטה והציגה לתובעת מוצר עתיר בתקלות וחוסרים. היא התעלמה לחלוטין מכל מנגנוני הבקרה שהיו אמורים להבטיח את איכות המוצר כמו בדיקות יחידה ומסמך UAT אשר היא התחייבה עליהם בחוזה, כשכל הנראה גם תהליכי עבודה פנימיים סטנדרטיים שנועדו למניעת תקלות לא התקיימו באופן תקין. מצד שני, התובעת הקשתה על הנתבעת ללא הרף, לא סיפקה את המידע הנדרש ממנה לצורך ביצוע העבודה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10 9901-09-21 וייב בע"מ נ' טריוסופט בע"מ ואח'

והתעלמה מהוראות היצור באופן בוטה. כל הפרויקט נוהל ללא אפיון מעמיק מספיק וללא הסכמה ברורה בין הצדדים על תכולתו אף על פי שהייתה הסכמה על מחירו, במקרה כזה גם אם כל הצדדים היו מתנהלים למופת אני סבור שקיים סיכוי רב שהוא לא היה מסתיים על הצד הטוב ביותר גם אם לא היה מגיע לבית משפט. החוסר באפיון ברמה המקצועית אמור להיות באחריות הנתבעת שאמורה, לדעת שלא ניתן באמת להעריך זמנים ומחיר כשורה ללא הסכמה מראש על תכולה, אך על פי החוזה הוא היה אמור להיות מסופק ע"י התובעת שלא סיפקה אותו. באשר למחלוקות הכלכליות והמחלוקות הנוגעות לזכויות יוצרים שאינן קשורות לשימוש בקוד פתוח, אין לי ידע מספיק על מנת לחוות דעה שווה התייחסות.

12. חוות הדעת של המומחה השתרעה על פני 17 עמודים, שכולם ניתוח וללא נספחים והכילה 40 סעיפים והייתה מנומקת ומפורטת ביותר. מחקירתו הנגדית של המומחה, התרשמתי הן מהמקצועיות שלו והן מהבקיאות שלו בחומר. לא מצאתי שהמומחה שינה מחוות דעתו, כתוצאה מהחקירה הנגדית שלו על ידי הצדדים.

13. התובעת בסיכומיה טוענת בין היתר כי חל כישלון תמורה מלא, שכן ההתחייבות הייתה לספק מערכת מוכנה לשימוש מלא והנתבעת לא סיפקה את המערכת, שלא לדבר על הליקויים המהותיים בקוד, אי חתימת מסמך UAT, קרי USER ACCEPTANCE TEST. התובעת מפנה לקביעות מומחה בית המשפט ביחס לליקויים מצד הנתבעת.

14. לפיכך, טוענת התובעת כי היא זכאית להשבת מלוא הסכום ששילמה עבור המערכת שלא סופקה וכן זכאית גם לפיצויי קיום.

15. הנתבעת מנגד חוזרת בין היתר על טענות המומחה בדבר הליקויים שנפלו מהצד של התובעת, ובין היתר שהתובעת אפשרה ללקוחותיה להירשם למערכת בניגוד לבקשת הנתבעת ולפני שהמערכת הייתה מוכנה, לא שיתפה פעולה ולא ענתה על שאלות שהפנו אליה, לא הגישה אפיון מלא ועוד.

16. הנתבעת טוענת כי סיפקה את המערכת והעובדה שהיו באגים לא סותרת זאת ומפנה לעדות המומחה בעניין זה פרי עמ' 12 ש' עד עמ' 13 ש' 8. כן טוענת הנתבעת שלא הוכח כי היו באגים ברמה ובאיכות שלפי ההסכם מאפשר אי ביצוע התשלום האחרון עבור המערכת, בסך 20,000 ₪, שאין חולק כי לא שולם.

17. הנתבעת טוענת כי התובעת שילמה את התשלום החמישי וציינה כי היא מאוד מרוצה מהתוצאה ורוצה להמשיך ואז הוציאה מסמך שך 54 באגים, שחלקם היו בכלל הגדלת תכולה וכך או אחרת הגיבה למסמך, הודיעה שתתקן דברים שבאחריותה וביקשה שהתובעת תעביר התייחסות להתייחסותה, אולם התובעת החליטה לנתק מגע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10 9901-09-21 וייב בע"מ נ' טריוסופט בע"מ ואח'

18. עיינתי ושבתי ועיינתי בחוות דעת המומחה ובחקירתו על רקע טענות הצדדים ולא מצאתי כי ממצאיו נסתרו.
19. בסופו של דבר קובע המומחה בחוות דעתו כי לכל צד הייתה אחריות לכישלון הפרויקט ואני מקבל את ממצאיו באופן מלא. גם בחקירה הנגדית חזר על כך וראה עמ' 17 ש' 25 – 33.
20. בסיכומי התובעת אין שום התמודדות עם קביעת המומחה שמשמעותה אשם תורם של שני הצדדים שהביא לכישלון הפרויקט. יש ציטוט רק של הליקויים שמצא המומחה בהתנהלות הנתבעת, אולם ללא התייחסות לליקויים שקבע כי נפלו בהתנהלות התובעת (ראה ס' 5 ו-16 לסיכומים).
21. מרבית הסיכומים עוסקים בכך שהיה כישלון תמורה מלא, שכן לא סופקה המערכת, אולם עובדה זו, כי לא סופקה מערכת מושלמת שעובדת כנדרש, די מבוססת ממילא ודאי בחוות דעת המומחה.
22. הנושא העיקרי שצריך היה אפוא להתייחס אליו בסיכומי התובעת, הוא מה הסיבה לכך שלא סופקה מערכת עובדת כדבעי ומי אחראי לכך, התובעת או הנתבעת או שתיהן יחד.
23. כך, גם אין בסיכומי התובעת שום הסבר מדוע שגה המומחה שעה שקבע כי גם התובעת התנהלה בצורה לקויה וכי התנהלותה הלקויה תרמה גם היא לכישלון הפרויקט.
24. מנגד, לא מצאתי גם בסיכומי הנתבעים, באותם חלקים שישנה התייחסות לקביעות המומחה, טיעונים שיש בהם להפוך את הקערה על פיה, לבטל את כל קביעות המומחה החמורות בחלקן ביחס למחדלי הנתבעת, ולאפשר קביעה כי רק התובעת תרמה לכישלון הפרויקט.
25. בהינתן שכל צד אחראי לכישלון הפרויקט, מן הדין להשיב לתובעת חלק מהסכום ששילמה עבור פיתוח המערכת.
26. אני סבור שיש לפרש את הליקויים של כל צד כפי שפורטו בחוות דעת המומחה מטעם בית המשפט, כמשקפים אחריות שווה של הצדדים.
27. בהתאם לכך, על הנתבעת להשיב לתובעת מחצית מ-354,035 ₪, קרי סכום של 177,017 ₪.
28. התובעת אינה זכאית לסכום כלשהו בגין מה שהיא הגדירה כ"פיצויי קיום" בסעיף 7.3 לתביעה, בסך 1,730,454 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10 9901-09-21 וייב בע"מ נ' טריוסופט בע"מ ואח'

29. למרות הגדרת ראש הנזק כ"פיצויי קיום", חלק מהסכום שנתבע בראש נזק זה כמפורט בסעיף 33 לתביעה, מורכב מפיצויי הסתכמות למעשה. כך, 689,690 ₪ נתבעו עבור הוצאות שנת 2018 ו-429,764 ₪ עבור הוצאות 2019. 50,000 ₪ נתבעו עבור הוצאות 2020.

30. 561,000 ₪ נתבעו אמנם עבור פיצויי קיום בדמות אובדן הכנסות, שהתובעת חישה לפי רווחי החברה עבור 15 עסקאות נדל"ן בשנה.

31. לכתב התביעה צורף מאזן בוחן לשנת 2019, הכולל התייחסות גם לשנת 2018, שנחתם על ידי רו"ח גבי גינת. כן צורף לכתב התביעה טבלה המחשבת את אובדן ההכנסות.

32. הנתבעת אינה זכאית כאמור לסכום כלשהו מתוך ראש נזק זה, קודם כל בהינתן שכפי שטענה הנתבעת בצדק, התובעת לא צירפה לתצהירה את מאזן הבוחן וגם לא את החישוב של אובדן ההכנסה.

33. מושכלות יסוד הן כי ראיות יש לצרף בשלב הראיות ולא ניתן להסתמך על מסמך שצורף לכתב טענות, אולם לא צורף בשלב הראיות. די בכך כדי להביא לדחיית התביעה בגין ראש נזק זה.

34. מרקוביץ אמנם מזכיר בסעיף 51 לתצהירו את מאזן הבוחן ואת דבר צירופו לכתב התביעה, אולם משום מה לא מצרפו לתצהירו.

35. אולם יתרה מכך, גם אם ניתן למחול על מחדל זה (ולדעתי לא ניתן), מרקוביץ עצמו טוען בסעיף 51 לתצהירו, כי הוא הסתמך על ההוצאות כפי שנערכו על ידי חברת הנהלת החשבונות של התובעת ונבדקו ואושרו על ידי רואי החשבון המבקרים של התובעת.

36. אולם התובעת לא מצאה לנכון להעיד את מי מהגורמים הנ"ל, לא מנהל חשבונות והעיקר, לא את רואה החשבון החתום על מאזן הבוחן, כך שנמנעה למעשה מהנתבעת לחקור בחקירה נגדית את עורך המסמך שעליו מבססת התובעת את התביעה בגין ראש הנזק הנוכחי.

37. זאת ועוד – אין בתצהיר מרקוביץ הסבר, תוך הפניה למאזן הבוחן, כיצד חישב את סכומי ההוצאות בסך 689,690 ₪ עבור 2018, 429,764 ₪ עבור 2019 ו-50,000 ₪ עבור הוצאות 2020. עיון במאזן הבוחן לא מאפשר זיהוי של סכומים אלה, שלא לדבר על כך שמאזן הבוחן הוא לשנת 2019 וכולל גם את נתוני 2018 אולם אין בו כל התייחסות לשנת 2020.

38. בעל דין צריך להגיש ראיות כ"פאזל מורכב" ולא כ"פאזל להרכבה" ומשלא ניתן הסבר בתצהיר מרקוביץ כיצד חישב את סכומי ההוצאות והיכן ניתן במאזן הבוחן למצוא אותם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10 9901-09-21 וייב בע"מ נ' טריוסופט בע"מ ואח'

ולבצע חישוב אריתמטי שלהם וגם לבחון את סוג ההוצאה, כדי לראות אם הייתה כללית או ספציפית לשירות שהנתבעת התחייבה לספק, ברור שדין התביעה בראש הנזק הנוכחי להידחות גם בשל כך.

39. הוא הדין לגבי החישוב שעליו התבססה התובעת לגבי אובדן ההכנסות בסך 561,000 ₪, ואשר מוזכר בסעיף 51 לתצהיר מרקוביץ, אולם לא צורף לתצהירו, אלא רק לכתב התביעה. ממילא אין גם בגוף תצהירו של מרקוביץ ולו חזרה או פירוט של החישוב.

40. ואם לא די בכל האמור לעיל, ממילא אין לפסוק לתובעת סכום כלשהו בגין אותו אובדן הכנסה, וזאת בשל העובדה, שכפי שטוענת הנתבעת בצדק, זכאית התובעת לתבוע רק אובדן רווחים ולא אובדן הכנסות ואילו התובעת לא הביאה שום חישוב לגבי הרווח.

41. בנוסף, בכל מקרה לא זכאית התובעת גם לא לאובדן רווח, לו הוכיחה שהיה כזה, שכן מדובר היה כאמור בחברת הזנק, שלא נכנסה למעשה לפעילות כלשהי, ובשעה שעם קריסת פרויקט הכנת המוצר מושא התביעה באמצעות הנתבעת, קרסה למעשה גם התובעת, במובן זה שלא נותר לה פעילות עסקית כלשהי.

42. התובעת לא הוכיחה כי ככל שהמוצר שהנתבעת הייתה צריכה לספק, היה מסופק, הרעיון של אתר מקוון המאפשר לכל אדם לזכות בעמלות תיווך בגין עסקאות מקרקעין, היה מצליח בכלל.

43. על כן, העמלות שהתובעת מחשבת בטבלה שצורפה לכתב התביעה, המחושבות לפי חלקה של התובעת, בסך של כ-37,000 ₪ בממוצע, בגין עמלות התיווך הממוצעות, בסכומים גבוהים בהרבה, שהיא מניחה בחישוב שלה שהיו מקבלים משתמשים באתר, הן מובן זה "על העץ" ולא משהו שאפשר לומר עליהן כי יש סבירות מספקת, כנדרש להטיית מאזן ההסתברויות האזרחי, כי היו מתקבלות כלל.

44. התובעת לא זכאית גם לא לפיצוי בסך 100,000 ₪ בגין מה שהיא הגדירה כהפרת תם הלב בקיום ההסכם.

45. מושכלות יסוד הן כי לא פוסקים נזק על הפרת חוזה בלבד, בין אם מדובר בהפרה של התחייבות קונקרטית ובין אם ההפרה נובעת מקיום ההסכם שלא בתם לב, אלא, לפי דיני החוזים, פוסקים פיצוי על הפרת חוזה, רק אם היא גרמה נזק והפיצוי הוא על הנזק ולא על עצם ההפרה (אלא אם קיים סעיף של פיצוי מוסכם על הפרת חוזה).

46. הדין האזרחי אינו הדין הפלילי, אשר מעניש על מעשה או מחדל. בדין האזרחי, גם אם מתקיימת מרמה, אם אין נזק, אין פיצוי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10 9901-09-21 וייב בע"מ נ' טריוסופט בע"מ ואח'

47. במובן זה, עילת התביעה לפיצוי כאן היא נעדרת עילה וזאת משלא פורט מה הוא אותו הנזק שנגרם עקב חוסר תם הלב הנטען ושביגינו נתבעים 100,000 ₪.
48. ממילא הייתה נדחית התביעה כאן בהינתן שלא הוכח כי הנתבעת פעלה שלא בתם לב. ההתרשמות שלי ואגב כך גם התרשם המומחה, כעולה מחוות דעתו, כי הליקויים בהתנהלות הנתבעת לא נבעו מחוסר תם לב. עוד קבע המומחה כי התרשם שהנתבעת הייתה מוכנה להמשיך ולבצע תיקונים, אולם התובעת דווקא היא זו שניתקה מגע, וזאת גם ההתרשמות של בית המשפט מהחומר שהונח לפניו, אם כי יש להעיר כאן, כי התובעת כבר הייתה רשאית באותו השלב להחליט שלא לתת עוד הזדמנויות לפרויקט וזאת בהינתן שחלף המועד המקורי למסירת המערכת וכל עיכוב נוסף של מסירת המוצר היווה מבחינתה עול כלכלי של הוצאות, שכנראה כבר לא יכלה לעמוד בו, כפי שהעיד במפורש עצמון, אשר אמר בעדותו כי בסוף 2018 נגמר לתובעת הכסף שהושקע בה ולא היה איך עוד להמשיך ולממן את המערכת שלא סופקה (עמ' 30 ש' 20 – 24).
49. התובעת גם אינה זכאית לסכום של 100,000 ₪ בגין ההפרה הנטענת של זכויות יוצרים וקניין רוחני. בעניין זה נטען בכתב התביעה כי בחוזה הוגדר כי לאחר התשלום של כל אבן דרך, התוכנה על כל היבטיה תהיה בגדר קניין רוחני של התובעת, אולם הנתבעת פרסמה באתר את המוצר של התובעת, שלא פותח, כאילו כן פותח, תוך עשיית שימוש בזכויות היוצרים של התובעת.
50. עוד נטען כי הנתבע 2 רשם את עצמו בחשבון גוגל אנאליטיקס במקום את התובעת ובכך התאפשר לו לעקוב אחר הפעילות באתר ולשלוט על מחיקת נתונים צירוף והסרת מנהלים במקום שלתובעת תהיה שליטה בכך.
51. כן נטען כי הנתבעים מפריס את חובת הסודיות תוך פרסום פרטים על התוכנה ועל הרעיון של הממציא ללא נטילת רשות ותוך הפרת סעיף 9 לחוזה.
52. התובעת מציינת בסעיף 47 לתביעה, כי על כל מה שיוכח בעניין הפרת זכויות יוצרים וקניין רוחני, התובעת תטען כי יש לחייב את הנתבעים ב-100,000 ₪ ללא הוכחת נזק.
53. הנתבעים בכתב ההגנה הכחישו טענות אלה.
54. בתצהיר מרקוביץ יש התייחסות לנושא וחזרה בגרסה מצומצמת על הנטען בתביעה. בתצהיר הנתבע 2 נרשם כי אין התייחסות ממשית בתצהיר מרקוביץ לנושא זה ומכל מקום נטען כי לפי סעיף 8 לחוזה, תנאי לקבלת קודים זכויות יוצרים וכיוצא בזה הוא תשלום מלוא התמורה, שלא שולמה במלואה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10 9901-09-21 וייב בע"מ נ' טריוסופט בע"מ ואח'

55. לעניין גוגל אנאליטיקס נטען כי כך מקובל לפעול בהינתן שהלקוח בדרך כלל לא יודע לתפעל חשבון כזה וכי לאחר שהנתבעת התבקשה להעביר את החשבון לרשות התובעת, היא שלחה אל מרקוביץ את ההרשאה לביצוע פעולות בחשבון ואילו העברת הבעלות בחשבון שדורשת שיתוף פעולה מצד התובעת, לא התאפשר משניתקה התובעת מגע.
56. בסיכומיה חוזרת התובעת בלאקוניות על הדרישה לפיצוי ביחס לראש נזק זה וטוענת כי הוכחה הפרה של זכויות יוצרים ופגיעה בקניין רוחני וכך גם בסיכומי הנתבעים יש חזרה בקצרה על מה שנטען בתצהיר יורי.
57. נתחיל מזה שדין התביעה להידחות ביחס לראש נזק זה ולו בשל העובדה שלא נטען כיצד המעשים המתוארים בתביעה מהווים לפי חוק זכויות יוצרים הפרה של זכויות יוצרים המזכה בפיצוי סטטוטורי.
58. אין בטיעוני התובעת, לא בתביעה, לא בתצהירה ולא בסיכומיה, הפניה ולו לסעיף אחד מתוך חוק זכויות יוצרים, שהוא למעשה החוק מכוחו היא תובעת את הפיצוי והוא אשר מגדיר מה נחשבת הפרה של זכויות יוצרים, בעוד התובעת מצאה לנכון לבצע הפניות לחוקים אחרים בקשר לעילות אחרות. די בכך כדי לדחות את התביעה בגין ראש נזק זה.
59. התובעת גם לא מציינת באיזה סעיף בחוזה רשום שלאחר כל אבן דרך זכויות היוצרים יהיו של התובעת, אלא מסתפקת בטענה הכללית וסתמית לפיה כך רשום בחוזה. בהעדר הפנייה לסעיף הספציפי, דין הטענה להידחות ולו בשל כך.
60. כך או אחרת, גם לגוף העניין לא מצאתי כי המעשים הנטענים מקימים עילה לפיצוי סטטוטורי לפי חוק זכויות יוצרים. לגבי הנושא של גוגל אנאליטיקס ההסבר של הנתבעים מקובל עליי ולא מצאתי שנסתר או הוכח כלא נכון ובכל מקרה לא מצאתי כי מדובר בהפרת זכויות יוצרים.
61. גם הצגת התובעת באתר הנתבעת כאחת מלקוחות הנתבעת, תוך תיאור התובעת והפרויקט/רעיון שלה, כולל תיאור קצר של המערכת שהנתבעת בונה לתובעת, לא מצאתי בה משום הפרה של זכויות יוצרים.
62. לבסוף, לא מצאתי כל עילה לחייב את הנתבע 2 באופן אישי בהשבת הסכום שקבעתי כי על הנתבעת להשיב לתובעת.
63. עילת התביעה נגד הנתבע 2 הייתה לפי כתב התביעה כי פעילותו ומחדליו מקימם לו אחריות אישית כאורגן של החברה על פי כל דין וההלכה הפסוקה (ס' 3 לתביעה) וכי הנתבעים יחד כלומר גם הנתבע 2 פעל שלא בתם לב (ס' 5 לתביעה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10 9901-09-21 וייב בע"מ נ' טריוסופט בע"מ ואח'

64. בסיכומי התובעת התייחסה היא בכל טענותיה לנתבעת ולנתבע כמקשה אחת, מבלי שנאמר ולו משפט אחד ביחס לעילת התביעה האישית נגד הנתבע 2 ומבלי שפורטה ההלכה הפסוקה הנטענת והדין הנטען, שמקים אחריות אישית במקרה זה.

65. די בכך כדי לדחות את התביעה האישית נגד הנתבע 2, שאין חולק כי לא חתום על ערבות ואינו צד להסכם.

66. אולם גם לגוף העניין לא מצאתי כל עילה לחיוב אישי, בהינתן כי לא מצאתי חוסר תם לב בפעולת הנתבעים, כפי שכבר צוין לעיל ולא מצאתי כל מעשה או מחדל אחר של הנתבעים שמצדיק חיוב אישי של הנתבע 2.

סוף דבר

67. אשר על כן, אני מחייב את הנתבעת להשיב לתובעת תוך 30 יום מהיום, 177,017 ₪ בצירוף ריבית שקלית לפי חוק פסיקת ריבית מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל, אחרת יתווספו לאמור לעיל גם דמי פיגורים לפי החוק הנ"ל, מהיום ה-31 עד התשלום בפועל. התביעה נגד הנתבע 2 נדחית.

68. לגבי הוצאות המשפט, הרי בהינתן שהתביעה התקבלה על סכום נמוך בהרבה ממה שנתבע ואשר מגיע לכדי 7.6% בלבד מהתביעה ובהינתן הממצאים לגבי ההתנהלות של שני הצדדים ובהינתן שהתביעה נגד הנתבע 2 אף נדחתה, החלטתי כי מן הדין ומן הצדק כי כל צד יישא בהוצאותיו.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ו, 20 מאי 2026.

יאיר דלוגין, שופט

